

Голові Вищої ради правосуддя
п. Овсієнко А.А.
04050, м. Київ, вул. Студентська, 12-а

Генеральному прокурору України
п. Рябошапка Р.Г.
01011, м. Київ, вул. Різницька, 13/15

Судді Личаківського районного суду м. Львова
Гирича С.В.
79007, м. Львів, вул. Б.Лепкого, 16

Повідомлення про втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя
(в порядку ч. 4. ст.48 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»)
Повідомлення про скоєння кримінального правопорушення

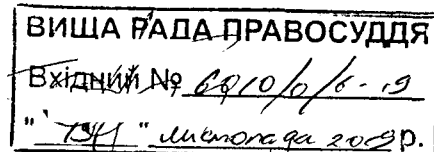
Згідно із Конституцією України права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, а їх судовий захист - конституційне право кожного громадянина.

У цьому контексті особливої ваги набуває питання незалежності судової влади як обов'язкового елемента правової держави та її невід'ємної ознаки, адже Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, яка займає центральне місце в системі правових актів, що утверджують цінності демократичного суспільства, основоположним елементом права на справедливий суд визначає якраз його незалежність (пункт 1 стаття 6 Конвенції).

Незалежність судової влади, як частини державної влади, забезпечується гарантіями незалежності та недоторканості суддів - носіїв цієї влади, що прямо передбачається статтею 126 Конституції України.

Такими гарантіями є, зокрема: здійснення правосуддя виключно судами; особливий порядок призначення, обрання, притягнення до відповідальності та звільнення суддів; здійснення правосуддя відповідно до встановленої законом процедури; таємниця прийняття судового рішення і заборона її розголошення; обов'язковість судового рішення; недопустимість втручання у здійснення правосуддя, впливу на суд або суддів у будь-який спосіб, неповаги до суду та встановлення відповідальності за такі діяння; особливий порядок фінансування та організаційного забезпечення судів; належне матеріальне забезпечення суддів, а також визначені законом засоби забезпечення особистої безпеки суддів, їх сімей, майна та інші засоби їх правового захисту; функціонування органів суддівського самоврядування.

Складовою незалежності суддів є їхня недоторканність, призначення якої - забезпечити здійснення правосуддя. Статтею 126 Конституції України передбачено, що вплив на суддю у будь-який спосіб забороняється. Без згоди Вищої ради правосуддя суддю не може бути затримано або утримувано під вартою чи арештом до винесення обвинувального вироку судом, за винятком затримання судді під час або відразу ж після вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину.

Окрім того, відповідно до Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Верховного Суду України про офіційне тлумачення положень частин першої, другої статті 126 Конституції України та частини другої статті 13 Закону України "Про статус суддів" (справа про незалежність суддів як складову їхнього статусу) від 01.04.2004 року № 19-рп/2004 роз'яснено, що згідно з положеннями частини першої цієї статті Конституції України недоторканність суддів як гарантія їхньої незалежності у виконанні професійних обов'язків може не обмежуватися обсягом, визначеним у частині третій статті 126 Конституції України. Додаткові гарантії недоторканності суддів можуть встановлюватися також законами. Зокрема, статтею 49 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» визначено додаткові гарантії недоторканності та імунітету судді. У відповідності до положень частини 9 статті 49 Закону **проведення стосовно судді оперативних-розшукових заходів чи слідчих дій, що можуть проводитися лише з дозволу суду, здійснюється на підставі судового рішення, ухваленого за клопотанням Генерального прокурора або його заступника, керівника регіональної прокуратури або його заступника.**

Статтею 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод визначено, що кожен має право на повагу до свого приватного і сімейного життя, до свого житла і кореспонденції. Органи державної влади не можуть втручатись у здійснення цього права, за винятком випадків, коли втручання здійснюється згідно із законом і є необхідним у демократичному суспільстві в інтересах національної та громадської безпеки чи економічного добробуту країни, для запобігання заворушенням чи злочинам, для захисту здоров'я чи моралі або для захисту прав і свобод інших осіб.

У п.72 Рішення Європейського Суду з прав людини справа «Ратушна проти України» заява № 17318/06 від 2 грудня 2010 року, Суд нагадує, що коли держави вважають за необхідне вдаватися до таких заходів, як обшуки житлових приміщень, з метою отримання доказів факту вчинення правопорушень, Суд буде оцінювати, чи були підстави, наведені для виправдання таких заходів, відповідними та чи було дотримано принцип пропорційності. Суд також буде вивчати наявність у національному законодавстві ефективних гарантій від зловживань та свавілля та перевіряти, як ці гарантії працюють в окремому випадку, який розглядається. Критерії, які слід брати до уваги в цьому контексті (але не обмежуватись ними), - це спосіб та обставини, за яких було ухвалено постанову про проведення обшуку, інші докази, доступні на той час, а також зміст та обсяг постанови. При цьому особлива увага має приділятися гарантіям, застосованим з метою обмежити розумними рамками вплив цього заходу (див. вищезазначене рішення у справі «Бак проти Німеччини» (Buck у. Germany), пункти 44-45).

Я, Гирич Сергій Васильович, являюся суддею Личаківського районного суду м. Львова з 04.09.1991 року, всі 30 років працюю в цьому суді, з 2009 по 2017 роки був головою цього суду. З 2002 року я являюся співвласником квартири № по у м. Львові, яка також розміщена у Личаківському районі м. Львова. Про належність на праві спільної сумісної власності вказаної квартири я щорічно зазначаю у Декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру. <https://public.nazk.gov.ua/declaration/7620566e-b912-417e-b2a4-f683c1a16200>

Будинок, у якому знаходиться квартира, має всього 7 квартир, всі сусіди знають один одного, знають, що я працюю на посаді судді Личаківського районного суду м. Львова. З 28 жовтня 2019 року я перебував у службовому відрядженні у м. Києві, був делегатом ХУП позачергового з'їзду суддів України, який проходив у м. Києві протягом 29-30 жовтня 2019 року. Зранку, 29.10.2019 року мені зателефонувала дружина та повідомила, що в квартиру увірвалися біля 7 працівників НАБУ, збили сина з ніг, вихопили у нього з рук телефон, не надавши можливості зателефонувати адвокату, та повідомили, що мають ухвалу слідчого судді Вищого антикорупційного суду Мовчан Н.В. про надання дозволу на проведення обшуку у житлі - квартирі по у м. Львові з метою відшукування документів, що стосуються діяльності господарських товариств, у яких син являється керівником.

Після мого повернення з відрядження дружина детально розповіла про проведення обшуку. Зокрема, працівники НАБУ намагалися зламати двері, голосно викрикували, що привернуло увагу не лише сусідів, а й віруючих церкви, яка знаходиться поруч із будинком. Ввірвавшись у квартиру, вони без необхідності застосували насильство до сина. Всі слідчі дії розпочали до приходу співвласника квартири дружини – яка вигулювала собаку і не знала про прихід таких «гостей», а також відмовилися чекати на приїзд адвокатів, розпочавши обшук у їх відсутності. При цьому детективи заборонили дружині знімати на камеру всі події, які відбувалися у квартирі, пояснивши, що ухвала на обшук надає їм повноваження обмежити конституційні права проживаючих осіб. Для проведення слідчих дій в якості понятих вони запросили студентів юридичного факультету одного із вузів, які тепер гордо будуть розповідати усім правникам, що брали участь в обшуку квартири судді. Під час проведення обшуку детективи НАБУ

проводили огляд всієї мосі квартири, в тому числі мого особистого майна. Так, вони висловили вимогу дружині відкрити мій особистий комп'ютер, який я використовую на роботі та вдома для підготовки проектів судових рішень, вивчаю законодавство, зберігаю документи та інформацію особистого характеру, в тому числі електронні листи. Дружина пояснила, що комп'ютер належить мені і я працюю на посаді судді, але детективи настоювали на огляді комп'ютера. Незважаючи на те, що при запуску комп'ютера було видно, що адміністратором системи зазначено «Гирич Сергій» детективи оголосили вимогу надати паролі доступу до комп'ютера, інакше вони здійснять його вилучення. Після такої вимоги дружина зателефонувала мені, що зафіксовано на відеозапису обшуку, і я надав їм паролі для входу у мій комп'ютер. Після цього вони здійснили вхід у систему комп'ютера і незаконно здійснили його огляд.

Окрім того, під час обшуку працівники НАБУ незаконно вилучили інший комп'ютер, який я придбав 07.03.2014 року і подарував дружині. Вона пояснювала їм, що це її комп'ютер і надала докази того, що він наша власність, а не сина. Весь обшук тривав біля 6 годин. По його завершенню працівники НАБУ, всупереч вимогам частини 9 ст. 236 КПК України, не надали другий примірник протоколу обшуку разом із доданим до нього описом вилучених документів та тимчасово вилучених речей, а надали його копію, яка писана під копірку і текст протоколу читати досить складно.

На даний час я ознайомився із ухвалою слідчого судді Вищого антикорупційного суду Мовчан Н.В. від 23.10.2019 року у кримінальному провадженні

№ від 12.06.2018 року за ознаками злочинів передбачених ч.3 ст.209,366-1,ч.3 ст.212 КК України і не знайшов жодного посилання на те, що слідчим суддею надавався обшук житла судді, не зазначено і про те, що я є співвласником даної квартири та зареєстрований у ній. Під час проведення обшуку, дружина неодноразово звертала увагу на те, що обшук проводиться у житлі, де проживає сім'я судді, але детективи чомусь не хотіли це чути і на звернення дружини про незаконність тих чи інших дій видавлювали лише з себе фрази « Якщо Ваш чоловік юрист, то має знати...». Хочу наголосити, що з клопотанням про проведення обшуку звертався детектив Національного бюро Другого відділу детективів Третього підрозділу детективів Головного підрозділу детективів Національного антикорупційного бюро України. Дана квартира є єдиним місцем мого проживання, я являюся її співвласником, на підставі вказаної ухвали у квартирі проведена слідча дія - обшук житла судді. В процесі обшуку мого житла було здійснено огляд моїх особистих речей, а також вилучено майно, яке належить мені на праві власності, і яке навіть не охоплювалося дозволом, наданим ухвалою слідчого судді. Питання відповідальності слідчого судді за грубі порушення моїх конституційних прав буде предметом іншого звернення.

Частиною 5 статті 48 Закону України « Про судоустрій і статус суддів» визначено, що незалежність судді забезпечується недоторканністю та імунітетом судді. Частиною 9 Закону передбачено, що проведення стосовно судді оперативно-розшукових заходів чи слідчих дій, що можуть проводитися лише з дозволу суду, здійснюється на підставі судового рішення, ухваленого за клопотанням Генерального прокурора або його заступника, керівника регіональної прокуратури або його заступника. Відповідно до положень частини 1 статті 223 КПК України визначено, що слідчі (розшукові) дії є діями, спрямованими на отримання (збирання) доказів або перевірку вже отриманих доказів у конкретному кримінальному провадженні. Відповідно до положень частини 1 статті 234 КПК України обшук проводиться з метою виявлення та фіксації відомостей про обставини вчинення кримінального правопорушення, відшукування знаряддя кримінального правопорушення або майна, яке було здобуте у результаті його вчинення, а також встановлення місцезнаходження розшукуваних осіб, отже обшук належить до слідчих дій. Частиною 1 статті 233 КПК України визначено, що ніхто не має права проникнути до житла чи іншого володіння особи з будь-якою метою, інакше як лише за добровільною згодою особи, яка ними володіє, або на підставі ухвали слідчого судді, крім випадків, установлених частиною третьою цієї статті. За своєю суттю обшук житла - це комплексна слідча дія, яка у відповідності до положень частини 7 статті 233 КПК України може полягати у вимірюванні, фотографуванні, звуко- чи відеозаписі, складанні планів і схем, виготовленню графічних зображень обшуканого житла чи іншого володіння особи чи окремих речей, виготовлення відбитків та зліпків, огляді і вилученні документів, тимчасово вилученні речей, тощо.

Отже, оскільки детективами НАБУ проведено обшук всієї квартири, а не приміщенні кімнати, якою користується син, в процесі обшуку здійснювався огляд моїх речей, в тому числі проведено вилучення мого особистого майна, вважаю, що така слідча дія проведена і відносно мене та моєї дружини. При цьому хочу повідомити, що незважаючи на те, що син зареєстрований по цій адресі, він уже більше року у цій квартирі постійно не проживає, а винаймає окреме житло відповідно до договору

оренди, про що мною зазначено у Декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2018 рік. Отже, обшук проведено у квартирі, яка не являється на даний час постійним місцем проживання сина.

Окремо хочу наголосити на дотриманні принципу пропорційності при проведенні обшуку.

Мій син не є власником жодного товариства, працює на посаді директора і є найманим працівником, очолює товариства не з початку їх створення і внесення інвестицій. Він не є підозрюваним чи обвинуваченим у жодному кримінальному провадженні. Очолюване ним підприємство займається впровадженням альтернативної енергетики, при цьому у відкритті сонячної електростанції «Озерна» в 2017 році брали участь перший віце-прем'єр-міністр - міністр економічного розвитку і торгівлі України Степан Іванович Кубів та тодішній голова Львівської ОДА Олег Михайлович Синютка. З результатами діяльності очолюваного ним товариства можна ознайомитися тут: [https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9E%D0%B7%D0%B5%D1%80%D0%BD%D0%B0 \(%D0%B5%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%82%D1%80%D0%BE%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BD%D1%86%D1%96%D1%8F\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9E%D0%B7%D0%B5%D1%80%D0%BD%D0%B0 (%D0%B5%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%82%D1%80%D0%BE%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BD%D1%86%D1%96%D1%8F)).

<https://www.youtube.com/watch?v=5HlbBQADzQw>

Якщо детективи НАБУ розслідують кримінальне провадження, пов'язане із можливим відмиванням коштів народними депутатами при створенні господарських товариств, то чому обшук не проводився по місцю знаходження господарських товариств, в офісах, а у квартирі судді? Як в ухвалі слідчого судді, так і поведінці детективів НАБУ я не бачу доводів того, що цей обшук був необхідним у демократичному суспільстві в інтересах національної та громадської безпеки чи економічного добробуту країни. Виходить, недоторканість судді, конституційні принципи незалежності суду, його авторитет поступаються перед бажанням в любий спосіб потрапити у житло судді, розуміючи, що апріорі жодні докази фіксації відомостей про обставини вчинення кримінального правопорушення, про яке йдеться в ухвалі слідчого судді, у моїй квартирі не можуть знаходитися?

Хочу нагадати, що я тричі висував свою кандидатуру на посаду члена Вищої ради правосуддя, останні чотири рази обирався делегатом на З'їзд суддів України. Після прийняття судової реформи у 2016 році серед правників розпочалася дискусія про те, як розуміти положення частини 1 статті 58 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» про процедуру затримання судді. Я підготував пост у соціальних мережах, який неодноразово був передрукований юридичними виданнями, у якому виклав обґрунтування того, що затримання судді має відбуватися лише зі згоди Вищої ради правосуддя. Така висловлена моя публічна позиція йшла у розріз бажанням новоствореного НАБУ затримувати і арештовувати суддів без згоди ВРП. В період роботи ХІУ З'їзду суддів України, коли відбувався підрахунок голосів за кандидатів у члени ВРП мені в додатку Facebook-Messenger надійшло дивне повідомлення автор якого мені не відомий і на зміст якого я тоді не відреагував. Ось його текст - «Доброго вам вечора будим дружити чи сваритися». Тепер я зрозумів від кого воно могло бути і з якою метою було скеровано мені.

Тому такі дії детективів НАБУ розцінюю як помсту за мою публічну позицію, а наведені вище незаконні процесуальні дії у виді обшуку мого житла є загрозою для незалежності суду і недоторканості судді, формою впливу на мене, як суддю, з метою дискредитації в очах колег та простих громадян, в тому числі сусідів, щоб залякати і мати покірних суддів.

У відповідності до положень статті 56 частини 7 пункту 9 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддя зобов'язаний звертатися з повідомленням про втручання в його діяльність, як судді, щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора.

Частина 1 пункт 9) статті 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» визначає, що до повноваження Вищої ради правосуддя належить вживання заходів щодо забезпечення авторитету правосуддя та незалежності суддів.

Окрім того, проведення обшуку житлового приміщення судді з порушенням гарантій визначених частиною 9 статті 48 Законом України «Про судоустрій і статус суддів» становлять склади злочинів передбачених частиною 2 статті 162 КК України, частиною 3 ст.365 КК України, частиною 1 статті 376 КК України.

На підставі наведеного, прошу:

1. Вищу раду правосуддя розглянути дане повідомлення та вжити заходів щодо забезпечення авторитету правосуддя та незалежності суддів.
2. Генерального прокурора України внести відомості до Єдиного державного реєстру досудових розслідувань в порядку статті 214 КК України про скоєння злочину детективами НАБУ за ознаками злочинів передбачених частиною 2 статті 162 КК України, частиною 3 статті 365 КК України, частиною 1 статті 376 КК України.

Додаток першому адресату:

копія ухвали слідчого судді від 23.10.2019 року;
копія протоколу обшуку від 29.10.2019 року;
копія чеку та гарантійного талону на комп'ютер;
фотокопія повідомлення на мобільний телефон;

15.11.2019р.

З повагою

Суддя

Гирич С.В.